

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Bc. Jana Ferfeckého a Mgr. Martina Bobáka v právní věci

žalobce: **Mgr. A. B.**
bytem X
zastoupený prof. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc., advokátem
sídlem Revoluční 1546/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **nejvyšší státní tajemník**
sídlem Jindřišská 34, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2023, čj. MV-48036-10/SR-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2023, čj. MV-48036-10/SR-2023, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **11 228 Kč**, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce, prof. JUDr. Martina Kopeckého, CSc., advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se žalobou podanou dne 17. 7. 2023 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu zdravotnictví (dále jen „**služební orgán**“) ze dne 30. 1. 2023, čj. MZDR 3081/2023-1/PER (dále jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“), o převedení žalobce na jiné služební místo podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o státní službě**“).
2. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 15. 5. 2023.

II. Rozhodnutí žalovaného (Napadené rozhodnutí)

3. Žalovaný v Napadeném rozhodnutí zrekapituloval, že žalobci dne 1. 5. 2015 vznikl služební poměr na dobu neurčitou. Rozhodnutím služebního orgánu ze dne 29. 8. 2016, čj. MZDR 17652/2016-18/PER, byl žalobce jmenován na služební místo představeného XY, ve 14. platové třídě, se služebním působištěm v Praze.
4. Usnesením vlády České republiky ze dne 30. 11. 2022, č. 997, a ze dne 21. 12. 2022, č. 1076, pak byla schválena systemizace služebních a pracovních míst na rok 2023. V reakci na toto rozhodnutí vydal služební orgán služební předpis č. 27/2022, jímž s účinností od 1. 1. 2023 stanovil vnitřní systemizaci na rok 2023, kdy mimo jiné zrušil odbor XY, a to včetně služebního místa představeného, které zastával žalobce.
5. Rozhodnutím služebního orgánu ze dne 2. 1. 2023, čj. MZDR 4/2023-1/PER, byl žalobce ke dni jeho doručení, tj. ke dni 3. 1. 2023, odvolán ze služebního místa XY. Předmětné rozhodnutí bylo k odvolání žalobce následně potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 3. 2023, čj. MV-34755-2/SR-2023.
6. Na základě Prvostupňového rozhodnutí pak bylo rozhodnuto o převedení žalobce na jiné služební místo, konkrétně na služební místo XZ, a to na dobu neurčitou, se služebním působištěm v Praze, za současného určení platu v celkové výši 67 230 Kč sestávajícího z platového tarifu ve výši 46 260 Kč a osobního příplatku ve výši 21 000 Kč.
7. V této souvislosti žalovaný dále vyložil obecná východiska týkající se postupu služebních orgánů při převedení státního zaměstnance na služební místo. Konkrétněji uvedl, že státní zaměstnanec nemůže své převedení odmítnout, naopak je povinen na základě takového předběžně vykonatelného rozhodnutí vykonávat službu na pozici, na níž byl převeden. Dále uvedl, že převedení státního zaměstnance na jiné služební místo současně není podmíněno žádným jeho souhlasem, přičemž zde není stanovena ani povinnost služebního orgánu takový postup s dotčeným státním zaměstnancem předem projednat. Služební orgán je však povinen posuzovat vhodnost nového služebního místa vždy individuálně a s přihlédnutím ke všem okolnostem případu, zejména ke zdravotnímu stavu zaměstnance, jeho vzdělání, kvalifikaci a dosavadním zkušenostem, oborům doposud vykonávané služby, služebnímu působišti, zařazení do platové třídy a skutečnosti, zda bude zaměstnanec převeden na jiné služební místo v témže, či jiném služebním úřadu. Státního zaměstnance jmenovaného na služební místo představeného je současně možné převést na řadové služební místo, dokonce i na méně kvalifikovanou pozici, než dosud vykonával. Současně je možné jej převést na

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

služební místo zařazené v nižší platové třídě, pakliže odpovídá jeho dosaženému vzdělání. Vedle uvedeného je však služební orgán povinen zvažovat i zájem služebního úřadu na řádném výkonu státní služby a plnění jeho úkolů.

8. Ve vztahu k posuzovanému případu pak žalovaný uvedl, že žalobce byl převeden na jiné služební místo zařazené do stejné, tedy 14. platové třídy, rovněž byl zařazen do oboru zdravotnictví a ochrana zdraví, tedy do jednoho z oborů, v němž dosud působil. Správní činnost vykonávaná na obou služebních místech pak spočívá zejména ve vedení správního řízení, jde tedy o totožné činnosti vyžadující zejména znalost správního řádu. V této souvislosti služební orgán shledal nové služební místo vhodným, a to i z hlediska právnického vzdělání žalobce. Žalovaný dále uvedl, že oddělení XZ, na které byl žalobce zařazen, se současně zabývá i agendou přípravy legislativy, přičemž žalobce má v oblasti legislativní činnosti dlouhodobé zkušenosti; rovněž v minulosti v oddělení inspektorátu omamných a psychotropních látek působil. Žalovaný se s těmito úvahami služebního orgánu ztotožnil a s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2021, čj. 6 Ads 315/2020 - 58, dále doplnil, že vhodnost nového služebního místa je dána i tehdy, pokud se činnosti vykonávané na novém služebním místě svou podstatou alespoň blíží těm, které státní zaměstnanec vykonával na místě původním. Žalovaný shrnul, že služební orgán při svém rozhodování přihlédl ke všem relevantním okolnostem a při jejich zvážení nakonec dospěl ke správnému závěru, tedy že nové služební místo je pro žalobce vhodné. Na takovém závěru pak dle žalovaného nic nemohlo změnit ani to, že žalobce byl přeřazen ze služebního místa představeného na místo „řadového referenta“. Skutečnost, že žalobce dříve zastával pozici představeného, totiž nezakládá žádný jeho nárok na to, aby v této pozici setrval i nadále, byť jsou s tím spojeny i určité společenské a ekonomické dopady. V této souvislosti pak žalovaný zmínil závěry uvedené v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2020, čj. 5 Ad 2/2018 - 93.
9. Žalovaný se dále zabýval námitkou žalobce stran souběžně proběhnuvšího výběrového řízení na služební místo vedoucího oddělení lékařských povolání, přičemž tuto shledal bezpředmětnou. Žalobcem zmiňované chyby v textu oznámení o vyhlášení výběrového řízení totiž nemohly dle žalovaného nijak ovlivnit závěr o tom, zda byl žalobce převeden na vhodné služební místo, či nikoliv. Současně tvrzení žalobce, že podoba onoho oznámení svědčila o účelovosti postupu služebního orgánu ve vztahu k žalobci, měl žalovaný za spekulativní a ničím nepodložené. Postup služebního orgánu spočívající ve vyhlášení výběrového řízení považoval naopak za transparentní a správný, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že se v daném případě jednalo o obsazení místa představeného pro nově vzniklé oddělení. Žalobce měl možnost se tohoto výběrového řízení účastnit a skutečnost, že tak neučinil, dle žalovaného nelze přičítat k tíži služebního orgánu.
10. Konečně se žalovaný zabýval rovněž snížením osobního příplatku žalobce, kdy shledal, že takový postup byl v souladu se zákonem a rovněž s principem rovnosti při odměňování, jež je zakotven v čl. 28 Listiny základních práv a svobod. V této souvislosti bylo snížení osobního příplatku odůvodněno právě zajištěním zásady rovnosti odměňování ve služebním úřadu. Žalobci byl však i přes toto snížení přiznán nejvyšší osobní příplatek v rámci daného oddělení, nevyjímaje příslušného představeného tohoto oddělení, který odpovídá vynikajícím služebním výsledkům žalobce, jeho kvalifikaci, schopnostem a zkušenostem. Žalovaný v této souvislosti odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2020, čj. 5 Ad 2/2018 - 93, a již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2021, čj. 6 Ads 315/2020 - 58, z nichž vyplývá, že vysoké finanční ohodnocení představeného

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

státního zaměstnance je odůvodněno zejména odpovědností, která je s výkonem této pozice spojena.

III. Žaloba

11. Žalobce v podané žalobě předeslal, že Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, a to z následujících důvodů.
12. V rámci **prvého žalobního bodu** žalobce spojoval nezákonnost Napadeného rozhodnutí s účelovostí postupu služebních orgánů. V tomto směru uvedl, že Napadené rozhodnutí navazuje na nezákonné a účelové zrušení odboru XY a následné odvolání žalobce z místa ředitele, k čemuž došlo na základě rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu zdravotnictví ze dne 2. 1. 2023, čj. MZDR 4/2023-1/PER, jež bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 3. 2023, čj. MV-34755-2/SR-2023. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rovněž žalobu, která je vedena u zdejšího soudu pod sp. zn. 3 Ad 4/2023.
13. V návaznosti na zrušení odboru XY byla totiž zřízena jako nástupnická dvě oddělení, z nichž jedním bylo XZ. Na pozici vedoucího tohoto oddělení bylo paralelně s odvoláním žalobce z jeho původního služebního místa vypsáno výběrové řízení, do kterého se však dle jeho informací nikdo nepřihlásil. I přes tuto skutečnost však bylo služební místo vedoucího oddělení lékařských povolání obsazeno v rozporu s § 58 zákona o státní službě, tedy někým, kdo nevzešel z výběrového řízení. Žalobce přitom namítal již v rámci správního řízení, že uvedené služební místo bylo obsazeno nezákonně, žalovaný se však s touto jeho námitkou nijak nevypořádal, nezákonný postup služebního orgánu nijak neřešil a související pochybnosti se ani nepokusil jakkoliv rozptýlit tím, že by se k průběhu obsazení daného služební místa jasně vyjádřil. V důsledku tohoto nezákonného postupu služebního orgánu pak žalobce nebyl převeden na ono služební místo, ačkoliv právě takové místo by bylo pro žalobce vhodné, neboť i z jeho vynikajícího služebního hodnocení vyplývá, že je všeobecně uznávaným odborníkem, který se problematice lékařských povolání věnuje již od roku 2009. Služební orgán, který údajně vyhledával pro žalobce jiné vhodné služební místo, tak nezákonně opomenul volné služební místo vedoucího oddělení lékařských povolání, na které mohl a měl být jmenován žalobce, a účelově jej převedl na pozici řadového referenta.
14. Skutečnost, že služební orgán postupoval vůči žalobci nezákonně, je dále podpořena textem inzerátu na předmětné služební místo představeného ve znění „*Oznámení o vyhlášení výběrového řízení na služební místo vedoucí oddělení lékařských povolání (2798)*“. Tento text je dle žalobce diskriminační, když míří toliko na ženské pohlaví, což je ve světle aktuální judikatury zabývající se diskriminací z důvodu pohlaví eticky neospravedlnitelné a protizákonné. Ono místo přitom bylo posléze bez výběrového řízení obsazeno právě ženou, která má však kratší praxi, než žalobce.
15. Ke konstatování žalovaného v Napadeném rozhodnutí týkajícímu se skutečnosti, že se žalobce nepřihlásil do žádného z výběrových řízení, které bylo v té době vypsáno, žalobce uvedl, že se výběrového řízení na pozici vedoucího oddělení lékařských povolání neúčastnil právě z důvodu diskriminačně znějícího inzerátu a dále z toho důvodu, že charakteristika místa vedoucího oddělení byla zmatečná a zavádějící, neboť vůbec nezmiňovala agendu akreditačního řízení dle zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta (dále jen „**zákon č. 95/2004 Sb.**“). Výběrové řízení proto bylo koncipováno jak diskriminačně, tak i nezákonně, když byla případným uchazečům zatajena

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

jedna z nejobsáhlejších agend Ministerstva zdravotnictví, a tedy přesný rozsah činností, za který bude budoucí vedoucí odpovědný.

16. V rámci **druhého žalobního bodu** žalobce namítal samotnou nevhodnost služebního místa, na které byl převeden. V této souvislosti uvedl, že se žalovaný v Napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal s jeho námitkou týkající se skutečnosti, že služební orgán nezohlednil rozsáhlé manažerské schopnosti žalobce, který byl minimálně od roku 2017 zástupcem AC a tuto sekci po odchodu náměstků několik měsíců i řídil. Vedle uvedeného se žalovaný rovněž nevypořádal s námitkou žalobce, že služební místo, na které byl žalobce převeden, se zabývá problematikou alkoholu a dalších návykových látek, což je vhodné spíše pro adiktologa či lékaře, nikoliv pro žalobce s právníckým vzděláním. Služební místo, na které byl převeden, tak pro něj není i z tohoto důvodu vhodné, když se zabývá z pohledu sekce zdravotní péče sice odborně podstatnou, ale z komplexního hlediska toliko okrajovou agendou.
17. Dle názoru žalobce je tak rozhodovací praxe služebního orgánu nejednotná a účelově zneužitá proti žalobci, vůči kterému služební orgán postupoval nepředvídatelně a nepřiměřeně tvrdě. Služební orgán vůbec nepřihlédl ke skutečnosti, že je žalobce uznávaným odborníkem, a z tohoto hlediska nijak neřešil vhodnost možného jiného služebního místa, v jehož rámci by žalobce mohl své kvality uplatnit lépe.
18. Žalobce závěrem soudu navrhl, aby zrušil Napadené rozhodnutí, jakož i Prvostupňové rozhodnutí, a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný v rámci svého vyjádření k žalobě k námitkám žalobce soustředěným soudem **pod první žalobní bod** uvedl, že se k žalobcem tvrzenému nezákonnému a účelovému zrušení odboru XY (resp. k provedené systematizaci, na jejímž základě došlo ke zrušení dosavadního služebního místa žalobce) nebude více vyjadřovat, neboť tato otázka není předmětem projednávané věci.
20. V souvislosti s námitkou žalobce týkající se skutečnosti, že jej služební orgán nepřevédl na služební místo vedoucího nově vzniklého oddělení lékařských povolání, žalovaný dále zdůraznil, že si žalobce nemůže nárokovat převedení na služební místo, které on sám pro sebe subjektivně vyhodnotil jako nejvhodnější. Současně není dán jeho nárok na setrvání na pozici představeného po celou dobu výkonu státní služby, nastane-li zákonný důvod pro jeho odvolání a následné převedení. V této souvislosti pak žalovaný opět odkázal na zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2021, čj. 6 Ads 315/2020 - 58. Žalovaný současně nezpochybnil, že je žalobce uznávaným odborníkem, avšak tato skutečnost nemá dle žalovaného žádný vliv na důvody, pro které byl žalobce převeden.
21. Ve vztahu k námitkám žalobce týkajícím se výběrového řízení na pozici vedoucího nově vzniklého oddělení lékařských povolání žalovaný uvedl, že tyto nejsou relevantní, neboť napadají zákonnost tohoto výběrového řízení a následného obsazení daného služebního místa, jež není předmětem nyní projednávané věci. Žalovaný opět vyložil, že žalobce měl možnost se tohoto výběrového řízení účastnit, a není chybou služebního orgánu, pokud tak neučinil. Ze spisového materiálu dle žalovaného nelze dovodit, zda předmětné výběrové řízení probíhalo v době vydání rozhodnutí žalobce na jiné služební místo, či zda bylo již obsazeno jiným státním zaměstnancem, avšak z přílohy rozhodnutí nazvané „Vnitřní

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

systematizace služebních a pracovních míst 2023“ vyplývá, že žádné jiné potencionálně vhodné služební místo pro žalobce nebylo služebním místem představeného.

22. K námitkám žalobce soustředěným pod **druhý žalobní bod** žalovaný zopakoval, že služební místo, na které byl žalobce převeden, považuje ve shodě se služebním orgánem za vhodné. Dále vyložil, že služební orgán postupoval standardně a v souladu se zákonem, tedy předvídatelně. V daném případě je dle žalovaného podstatné, že žalobce byl převeden na vhodné místo, přičemž hledání dalšího jiného vhodného služebního místa by odporovalo zásadě procesní ekonomie. Služební orgán je totiž povinen postupovat co nejrychleji, nejúčelněji a s co nejmenšími náklady, samozřejmě za současného zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Na tomto místě pak opětovně odkázal na shora zmiňovaný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2020, čj. 5 Ad 2/2018 - 93.
23. Závěrem soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

24. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro takový postup byly dány předpoklady stanovené v § 51 odst. 1 s. ř. s. Výzva k vyjádření požadavku na konání jednání byla žalobci doručena dne 25. 7. 2023, přičemž s projednáním věci bez nařízení jednání nevyjádřil nesouhlas. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas ve vyjádření ze dne 4. 9. 2023. Nadto byly v posuzovaném případě z dále vyložených důvodů splněny podmínky pro rozhodnutí bez jednání dle § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
25. V posuzované věci žalobce brojí proti rozhodnutí služebních orgánů, jimiž byl převeden na jiné služební místo. Služební místo, na které byl převeden považuje za nevhodné, neboť nereflktuje znalosti a dosavadní praxi žalobce. Služební místo, na které dle svého přesvědčení převeden být měl (tj. služební místo vedoucího lékařských oddělení), bylo dle jeho názoru obsazeno nezákonně. K obsazení služebního místa vedoucího lékařských oddělení mělo dle žalobce dojít v návaznosti na netransparentní výběrové řízení osobou, jež se do výběrového řízení nepřihlásila. Žalovaný setrval na svém závěru, že služební místo, na které byl žalobce zařazen, považuje za vhodné, přičemž námitky žalobce související s průběhem výběrového řízení na služební místo vedoucího nově vzniklého oddělení považuje za mimoběžné předmětu řízení.
26. Pro úplnost soud konstatuje, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce ze služebního místa představeného vydal Městský soud v Praze rozsudek ze dne 28. 11. 2023, čj. 3 Ad 4/2023 - 22, kterým žalobu jako nedůvodnou zamítnul. Dospěl k závěru, že způsob schválení příslušné úpravy systemizace a organizační struktury služebního úřadu jako podkladů pro vydání rozhodnutí o odvolání žalobce ze služebního místa představeného, jakož i navazujícího služebního předpisu, odpovídá požadavkům stanoveným v zákoně o státní službě. Rovněž uvedl, že skutečnosti, jimiž žalobce brojil proti legitimitě cílů systemizace a tvrdil její účelovost, neshledal opodstatněné.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

27. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti.
28. Služební poměr žalobce na služebním místě XY vznikl dne 1. 7. 2015 na dobu neurčitou. Obor služby byl vymezen jako:
29. Z Prvostupňového rozhodnutí se podává, že na základě systemizace došlo ke zrušení služebního místa představeného, na kterém byl žalobce jmenován. Žalobce byl proto rozhodnutím státního tajemníka ze dne 2. 1. 2023, čj. MZDR 4/2023-1/PER, podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě odvolán z uvedeného služebního místa Služební orgán konstatoval, že k převedení žalobce došlo k okamžiku vydání Prvostupňového rozhodnutí z toho důvodu, že v době jeho odvolání byla vypsána výběrová řízení, u nichž bylo více vhodných uchazečů z řad odvolaných státních zaměstnanců, avšak žádný z vhodných možných uchazečů se do nich nepřihlásil. Žalobce se do okamžiku převedení nepřihlásil do žádného výběrového řízení, které bylo vypsáno a u něhož k okamžiku vydání předmětného rozhodnutí uplynula lhůta pro podání žádosti. Služební orgán následně přistoupil k sumarizaci důvodů, pro něž byl žalobce převeden na služební místo vrchního ministerského rady (ID ...) v oboru XZ.
30. Z odůvodnění odvolání žalobce ze dne 23. 3. 2023 soud zjistil, že žalobce výslovně a specificky namítal, že místo vedoucího nově zřízeného oddělení lékařských povolání (jakožto nástupnického oddělení po zrušení odboru vědy a lékařských povolání) bylo obsazeno osobou, která se do tohoto výběrového řízení vůbec nepřihlásila. Argumentoval, že nebylo rozumného důvodu, proč k obsazení tohoto služebního místa, jehož náplň se obsahově kryla s problematikou, které se věnoval od roku 2009, nebylo obsazeno právě žalobcem. Uvedl, že jmenování vedoucího oddělení lékařských povolání probíhalo souběžně ve stejnou dobu, kdy služební orgán zjišťoval, jaká jsou volná služební místa k dispozici. Žalobce následně reflektoval na vyjádření služebního orgánu, že se v době po jeho odvolání ze služebního místa do žádného výběrového řízení nepřihlásil. Žalobce dovodil, že v této části měl služební orgán pravděpodobně na mysli místo vedoucího lékařských povolání a místo vrchního ředitele v sekci zdravotní péče. Žalobce v tomto ohledu připomenul, že dle jeho přesvědčení bylo výběrové řízení na vedoucího oddělení lékařských služeb koncipováno mj. obsahově nezákonně, neboť v charakteristice vykonávaných činností vůbec nebylo uvedeno akreditační řízení dle zákona č. 95/2004 Sb., tedy charakteristika místa byla zmatečná a zavádějící. Doplnil, že akreditační řízení je velmi rozsáhlou agendou a text inzerátu vedl k závěru, že akreditační řízení se nebude vykonávat cestou tohoto nově vzniklého oddělení. Uzavřel, že v inzerátu na dotčené služební místo tak byla zamlčena největší agenda.
31. Soud nejprve přistoupil k posouzení důvodnosti dílčí námitky subsumované pod **prvním žalobním bodem**, jimiž žalobce poukazoval na nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí.
32. Správní soudy v minulosti nesčetněkrát judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypovídá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, čj. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, čj. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, čj. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. nálezy ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).

33. Ze shora uvedeného judikatorního rámce tedy jednoznačně vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc zásadních skutečnostech a uplatněných námitkách účastníka řízení, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené pak musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Podle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu je tomu tak právě proto, že jen prostřednictvím odůvodnění lze dovodit, z jakého skutkového stavu správní orgán vyšel a jak o něm uvažil. Současně musí být z odůvodnění rozhodnutí patrné, jak se správní orgán vypořádal se vznesenými námitkami a k nim se vztahující zásadní argumentací. Ponechat stranou nelze ani okolnost, že odůvodnění rozhodnutí v podstatě předurčuje možný rozsah opravného prostředku vůči němu ze strany účastníků řízení. Pokud tedy rozhodnutí vůbec neobsahuje odůvodnění vypořádání některé z námitek nebo nereflektuje na námitky uplatněné účastníkem řízení a zásadní argumentaci, o kterou se opírají, musí to mít podle Nejvyššího správního soudu nutně za následek jeho zrušení pro nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, čj. 7 As 55/2015 - 29).
34. Žalobce přitom namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkami stran nezákonného obsazení služebního místa vedoucího oddělení lékařských povolání, které žalobce považoval za vhodné pro svou osobu, a to s ohledem na svou dosavadní praxi (srov. odst. 30 tohoto rozsudku).
35. Žalovaný se přitom k této obsáhlé argumentaci žalobce vyjádřil na str. 7an. Napadeného rozhodnutí tak, že námitky týkající se výběrového řízení na služební místo vedoucího oddělení lékařských povolání považuje za bezpředmětné, resp. že „údajné chyby“ v textu oznámení o vyhlášení výběrového řízení nemohou mít vliv na posouzení otázky, zda byl žalobce převeden na pro něj vhodné služební místo.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

36. Městský soud v Praze však uvedenému vypořádání stěžejní námitky žalobce nemůže přisvědčit.
37. Z ustanovení § 51 odst. 1 zákona o státní službě plyne, že *na obsazení volného služebního místa představeného se koná výběrové řízení, není-li dále stanoveno jinak*. Podle § 51 odst. 2 zákona o státní službě *výběrové řízení na služební místo představeného vyhláší ten, kdo jej na dané služební místo jmenuje. Na výběrové řízení se přiměřeně použije § 24 až 27 a § 28 odst. 2 až 4*.
38. Podle § 58 odst. 1 zákona o státní službě *vedoucího oddělení v ministerstvu nebo v Úřadu vlády jmenuje státní tajemník na základě výsledku výběrového řízení. V jiném správním úřadu jmenuje vedoucího oddělení na základě výsledku výběrového řízení vedoucí služebního úřadu*.
39. Podle § 24 odst. 1 zákona o státní službě *se na obsazení volného služebního místa koná výběrové řízení*. Podle § 24 odst. 5 zákona o státní službě *se výběrové řízení podle odstavce 1 nekoná, postupuje-li se podle § 47, § 49 odst. 2, § 61, 67 nebo 70. Výběrové řízení se dále nekoná, jedná-li se o zařazení státního zaměstnance na služební místo uvolněné v souvislosti s vysláním k výkonu služby v zahraničí; to neplatí, jde-li o služební místo představeného. Výběrové řízení se též nekoná, obsazuje-li se volné služební místo postupem podle jiného zákona*. Ustanovení § 61 dotčeného zákona přitom upravuje právě převedení státního zaměstnance na jiné služební místo. Z § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě se podává, že *státní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace*.
40. Rozhodovací praxe správních soudů se přitom otázkou konání výběrového řízení na konkrétní služební místo v kontextu převedení zaměstnance podle § 61 zákona o státní službě opakovaně zabývala. Předně v rozsudku ze dne 8. 12. 2021, čj. 6 Ads 315/2020 - 58, Nejvyšší správní soud posuzoval situaci, kdy byla státní zaměstnankyně rovněž v důsledku systemizace převedena na jiné služební místo, přičemž služební orgán byl toho názoru, že převedení žalobkyně na neobsazená služební místa, na která již byla vyhlášena výběrová řízení, není možné s ohledem na transparentnost výběrových řízení, jakož i předvídatelnost a právní jistotu žadatelů, kteří se jich účastní. Nejvyšší správní soud předeslal, že není povinností služebního orgánu přistupovat „automaticky“ k rušení výběrových řízení, která služební orgán na konkrétní služební místa již dříve vyhlásil, z důvodu, že se v jeho průběhu objeví státní zaměstnanec s nárokem na převedení na vhodné služební místo ve smyslu § 61 a § 62 zákona o státní službě. Tato okolnost sama o sobě není důvodem pro rušení vyhlášených výběrových řízení a je na služebních orgánech, jaký postup v takovém případě zvolí. Doplnil pak, že státního zaměstnance „jistě nelze nutit k tomu, aby povinnosti služebního orgánu při vyhledávání vhodného volného služebního místa nabrazovala vlastní aktivní účastí ve výběrových řízeních, která se podle § 24 odst. 5 zákona o státní službě v případě postupu podle § 61 téhož zákona nemusejí konat. Na druhou stranu bylo v jejím zájmu se výběrových řízení účastnit a ucházet se o vhodná služební místa. Stěžovatelka však zůstala po celou dobu pasivní a až do rozhodnutí služebního orgánu o převedení se aktivně do žádného výběrového řízení nepřihlásila, ač tak nepochybně učinit mohla“ (obdobně srov. rozsudek ze dne 25. 8. 2023, čj. 7 Ads 409/2021 - 55).
41. Za podstatné pak soud považuje závěry vyslovené v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2021, čj. 5 Ad 13/2018 - 39, resp. navazujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2023, čj. 3 Ads 205/2021 - 61. Jádrem předmětného sporu byla otázka, zda mělo být v souladu se zákonem o státní službě vyhlášeno výběrové řízení na místo

představeného – vedoucího oddělení správy majetku a investic, či nikoliv. Sedmnáctý senát zdejšího soudu z ustanovení § 24 odst. 5 služebního zákona dovodil, že se výběrové řízení nekoná, bylo-li služební místo stávajícího zaměstnance zrušeno z důvodu systemizace, případně z důvodu odvolání ze služebního místa představeného; toto ustanovení tak nedává služebnímu orgánu možnost úvahy, zda konat či nekonat výběrové řízení na obsazení služebního místa. Doplnil, že tento závěr však nelze s ohledem na zásadu rovnosti a zákazu diskriminace učinit bezvýhradně, a to za předpokladu, že existují objektivní skutečnosti, na jejichž základě bylo vyhlášení výběrového řízení nevyhnutelné.

42. Městský soud v Praze konstatoval, že závěr, zda je vypsání výběrového řízení nezbytné, musí vycházet ze čtyř objektivních předpokladů, a to: (1) existuje více státních zaměstnanců totožného služebního úřadu, kteří byli dotčeni předmětnou systemizací, (2) tito zaměstnanci splňují všechny podmínky stanovené pro předmětné služební místo, (3) pro všechny tyto zaměstnance je předmětné místo vhodné a (4) tito zaměstnanci projeví o služební místo zájem. Uvedené předpoklady musí být splněny kumulativně, musí časově předcházet rozhodnutí o vyhlášení výběrového řízení a jejich existence musí být zřejmá ze spisového materiálu.
43. Nejvyšší správní soud pak v rozsudku čj. 3 Ads 205/2021 - 61 nejprve konstatoval, že § 24 odst. 5 zákona o státní službě se použije i na případy obsazování volného služebního místa představeného, neboť opačný výklad by zakládal mezi „řadovými“ státními zaměstnanci a představenými, nacházejícími se v typově zcela shodné situaci, ničím neodůvodněné rozdíly v přístupu k volným služebním místům. Doplnil, že samotný výklad § 24 odst. 2 zákona o státní službě jasně vymezuje situace, kdy se výběrové řízení nekoná, přičemž *„[j]ednou z nich je i situace, kdy služební orgán postupuje dle § 61 služebního zákona. Zákonodárce v tomto ustanovení neužil slovní spojení „nemusí konat“, či nestanovil výjimky, za nichž se výběrové řízení i při naplnění hypotézy § 24 odst. 5 služebního zákona koná. Dikce zákona je tedy zcela jasná a bezrozporná a nenabízí žádný prostor pro její odlišnou interpretaci. Správní soudy přitom nejsou oprávněny jednoznačné znění zákona dotvářet či doplňovat vlastními podmínkami, jak to učinil městský soud v posuzovaném případě“*. Soud pak rovněž neshledal, že by šestý senát ve shora připomínaném rozsudku čj. 6 Ads 3315/2020 - 58 vyslovil konkurenční názor, neboť se jednalo o odlišný případ, kdy se státní zaměstnanec domáhal přeložení na služební místo až poté, co na toto místo bylo vyhlášeno výběrové řízení.
44. V projednávané věci přitom není sporné, že ve vztahu k žalobci postupoval služební orgán podle § 61 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě, když z důvodu systemizace a s ní spojeného zrušení původního služebního místa žalobce a jeho následného odvolání bylo rozhodováno o převedení žalobce na jiné služební místo. Žalobce přitom již v průběhu správního řízení brojil proti skutečnosti, že nebyl převeden na služební místo představeného – vedoucího nově vzniklého oddělení lékařských povolání. Sporné pak mezi účastníky není, že na dané služební místo bylo vyhlášeno výběrové řízení.
45. Ze shora provedeného judikatorního rámce se přitom podává, že za předpokladu, že lze postupovat podle § 61 zákona o státní službě, výběrové řízení na služební místo (mj.) představeného se nekoná. K odlišnému závěru by bylo lze dospět toliko v případě, že by na služební místo bylo vyhlášeno výběrové řízení nikoliv v souvislosti se zrušením určitého služebního místa (míst) a před tímto okamžikem.
46. V projednávané věci nicméně služební orgán v Prvostupňovém rozhodnutí toliko uvedl, že v době odvolání žalobce byla vypsána výběrová řízení, u nichž bylo více vhodných uchazečů

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

z řad odvolaných státních zaměstnanců. Jak přitom poukázal žalobce, oddělení lékařských povolání vzniklo jako nástupnické oddělení po zrušení odboru vědy a lékařských povolání. Sám žalovaný však v tomto ohledu žádnou konkrétní argumentaci v odůvodnění Napadeného rozhodnutí nepředestřel. Městský soud v Praze nemůže souhlasit s jeho závěrem, že námitky týkající se výběrového řízení na služební místo vedoucího oddělení lékařských povolání jsou „bezpredmetné“. Právě naopak, s ohledem na rozhodovací praxi správních soudů se měl žalovaný námitkami vznesenými žalobcem zabývat a přesvědčivě vysvětlit, z jakého důvodu nebylo převedení žalobce na uvedené služební místo vhodné, resp. vysvětlit z jakého důvodu bylo výběrové řízení na dané služební místo vyhlášené, popř. obhájit, že se v posuzované věci mohlo a mělo výběrové řízení konat. Žalovaný se však v Napadeném rozhodnutí žádnou takovou úvahou ani vzdáleně nezabýval, dokonce tak odmítl učinit, námitky formulované žalobcem v odvolání proti Prvostupňovému rozhodnutí nijak nevypořádal a tím spíše neuvedl žádné konkrétní důvody, proč žalobce nebyl na dané místo převeden. Ostatně ani správní spis neobsahuje žádné podklady, z nichž by vyplývalo, že se správní orgány při svých úvahách touto otázkou zabývaly. Je proto zřejmé, že žalovaný postavil Napadené rozhodnutí na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, který v tomto směru vyžaduje zásadní doplnění, na podkladě kterého je třeba posléze vypořádat související odvolací argumentaci žalobce.

47. Jak přitom uvedl osmnáctý senát zdejšího soudu již v rozsudku ze dne 16. 10. 2023, čj. 18 Ad 3/2022 - 74, ve kterém přezkoumával rozhodnutí v řízení navazujícím na zrušení rozhodnutí správního orgánu ve věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 5 Ad 13/2018, pokud služební orgán nemůže na dotčené služební místo vyhlásit výběrové řízení, platí, že má povinnost státního zaměstnance na nové místo představeného automaticky převést, nebo pečlivě vysvětlit, proč tak nelze učinit. Soud přitom v tomto ohledu poukázal, že *„mechanickému převedení žalobce na toto místo (a tedy bez provedení výběrového řízení) by mohly bránit jak překážky na straně žalobce, tak překážky na straně [služebního orgánu]. Šlo-li by o překážku na straně žalobce, jednalo by se např. o zdravotní důvody, nedostatečnou odbornost nebo jiné relevantní skutečnosti uvedené v § 61 odst. 1 služebního zákona. Překážka na straně [služebního orgánu] by mohla spočívat např. v obsazení tohoto nového místa představeného jiným státním zaměstnancem, který by byl odůvodněně vhodnější k výkonu služby na tomto místě než žalobce“*.
48. Městský soud v Praze zdůrazňuje, že zcela jistě nelze aprobovat postup žalovaného, který se vypsáním samotného výběrového řízení nejen v souvislosti s převedením žalobce na jiné služební místo odmítl zabývat, ale nadto dokonce uvedl, že bylo na žalobci, aby se do výběrového řízení na služební místo představeného nově vzniklého oddělení přihlásil, přičemž zcela ignoroval námitku žalobce, že se do výběrového řízení nepřihlásil, neboť z obsahového hlediska v charakteristice vykonávaných činností zcela absentovalo akreditační řízení podle zákona č. 95/2004 Sb., což činilo charakteristiku zmatečnou a zavádějící.
49. Městský soud v Praze proto dospěl k závěru, že žalovaný z popsanych důvodů zatížil Napadené rozhodnutí vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tj. nepřezkoumatelností Napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, jakož i vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Žalovaný předně nedostatečným způsobem vypořádal námitky žalobce, kterými brojl proti průběhu výběrového řízení na služební místo vedoucího oddělení lékařských povolání, jakož i proti výsledku tohoto výběrového řízení, přičemž posouzení těchto otázek je s ohledem na předmět projednávané věci i optikou výše

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

připomenuté rozhodovací praxe správních soudů nezbytné. V tomto ohledu je třeba žalovanému rovněž vytknout, že součástí spisového materiálu neučinil takové podklady, na základě kterých by bylo lze uvážit o důvodech vyhlášení výběrového řízení na služební místo vedoucího oddělení lékařských povolání a jeho průběhu, a na podkladě takového doplnění související odvolací argumentaci žalobce vypořádat.

50. Soud přitom zdůrazňuje, že popsané nedostatky rozhodnutí z výše vyložených důvodů nespádají do množiny případů, v nichž by snad soud mohl takové nedostatky rozhodnutí správního orgánu překlenout a doplnit vlastní argumentací. Žalobci by se totiž vypořádání těchto jejich klíčových námitek poprvé dostalo teprve v řízení před správním soudem, což dle soudu nelze připustit.
51. Co se pak týče námitek vznesených žalobcem pod druhým žalobním bodem stran samotné vhodnosti služebního místa, na které byl žalobce převeden, považuje Městský soud v Praze jejich vypořádání s ohledem na shora vyřčené za předčasné. Dokud nebude žalovaným vyjasněno a přezkoumatelně odůvodněno, zda mělo/mohlo být na služební místo vedoucího oddělení lékařských povolání a jeho průběhu vypsáno výběrové řízení, resp. vysvětleno z jakých důvodů dané služební místo nebylo obsazeno žalobcem, nelze tyto námitky věcně přezkoumat.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

52. Na základě shora uvedených skutečností soud Napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení zohlední žalovaný závěry vyslovené soudem výše v bodech 46 – 50 tohoto rozsudku a v souladu s výše uvedenými judikatorními mantinely vysloví a přezkoumatelným způsobem odůvodní své vlastní závěry k posouzení, zda služební orgán mohl vypsát výběrové řízení na nově zřízené služební místo vedoucího lékařských oddělení. Pokud dospěje k závěru, že služební orgán měl žalobce automaticky převést na toto místo, chybu napraví. Pokud naopak zjistí, že žalobce nemohl na toto nové místo představeného převést, pečlivě vysvětlí, proč – nezávisle na tom, že v minulosti vyhlásil výběrové řízení – právě žalobce neměl nárok na převedení na nově zřízené místo vedoucího oddělení lékařských povolání.
53. Právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů má ten účastník, který měl ve věci úspěch (výrok II; § 60 odst. 1 s. ř. s.). V této věci měl úspěch žalobce, jehož náklady tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna advokáta, který ho v řízení zastupoval, za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení a podání žaloby. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($2 \times 3\,100\text{ Kč} = 6\,200\text{ Kč}$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($2 \times 300\text{ Kč} = 600\text{ Kč}$). Odměna advokáta tak činí 6 800 Kč, zvýšená o 21 % na DPH, tedy 8 228 Kč. Spolu se soudním poplatkem tedy žalobci na náhradu nákladů řízení náleží 11 228 Kč. Žalovaný je povinen tuto částku uhradit k rukám zástupce žalobce v přiměřené lhůtě.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. prosince 2023

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.